

מסורת הש"ס

ונטייפיה אהלם קלמי דכרבא. יעיפט
ונכחשיה בנווא דמרמבין. יגיס את
מרמבין: נפקא דכלבא חיוורא. לואה
זרי: וכמה דאפשר. לו ברפואה אחרת
לא ניכול. לא יאכל לואה הכלבים:

דמפרק. מנתק אבריו: לגירא. חול.
דקורין אשטונעט: גירא דליניא.
חן יד לילית. אפן אשטונעט חקן וטפלת
עם הדבר: ופפיר. העוקן למטה
ובית יד למעלה: וטודער מגילויא.
שיהו במקום שאין נחש מזוי: אנטקא.
זהו רביעית וכן גם הכלי: למוראס.
לגירא: אכלא טלאנא. אהלות. אדום
כמען מולטט שני: ליפירא דלינא.
שלו פורה פשמי"ר בלע"ז: ברושייפא.
חלות: גשטרייכו בלמאל. אפירא
אדום: כטור טרכנר"ד בלע"ז:
דלא בעה עליה ארבעין יומין.
שנעשה הכותח: מרקא. מזוג במים
הרבה: דפרח ליכוי. שדברים
מלשים הן כל אלו וממשיך כמו של
אדם: ליוקרא דלינא. שלבו ככל
עליו: לגררא דלינא. כלב הלז:
נינא. מינט"א: מהני דידן. פילפלין
שליו: לברילא. מולעטש שמשמש:
אטרפא דערפא. עלה שא ען ארע
דקורין לטריי"ר ופרו קורין בי"ש:
ביורא דנגלינא. זרע ארוב"א: וגוירא.
בשיספא. יקשרט בחציית בגד של
אמר גבן: וטודער מינינא. אחר
שלא יכלע אף גגירי ארע: מטיינטיי.
למיצי: למיסר. לעזור את
השלול: סיפין. פוליאול:
למשרי. לעלאל אדם עזור: וסימניך.
שלא מחליף לשמות לא לשלאל ויבש
לעזור: אילא. שם עבד וכשהוא
לא קוריינן לו נהרות קדש הלא קוטט:
לעחלא. שטחול שלו נפוח וגדול
מתחת חויל: שז ביני דמאי. שבע
עלוקות בל מים בלע"ז: שטא"ש:
ליפרא דלא אפסט. עז שלא ילד:
וניקו לדידי. עמוד כננדו: ואי
לא. אי ליכא טנורא: ניעפטיי.
להוא טחלא: ביני ארובי. ימים
אחוז בכותל ודבק בין שורות
הכותל ויבש שם: ולימא הכי. כי שרית
דיבש הא טחלא כו': ליבקי
שכבא. יטרח עד שיער היכן יש
מה שמה בשבת: ליבקי. לאון
אויב: ונקאליט לדידי. דשכבא:
וגייטו לדידי טחלא. דמולע:

אישתכח לה טחלא ואי לא ליפתח חביאת דחמרא לשמיה א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי אי אית ליה חביאת דחמרא לא אתי לקמיה דמר אלא מרגל בפת שחרית דמעליא לכולי גופיה לרושחתא ליתי אקיקא ואילווא ואספירכא ומרתכא וחומרתא דפילון ושיאפא דחמימיתא וניקט בשוקי דכיתנא בקייטא ודעמר גופנא בסיתוא ואי לא לישתי שיכרא מרקא לשיגונוא ליתי פתיא דמוניי וניגנדיה שיתין זימני אהא מטחתיה ושיתין זימני אהא מטחתיה לצמירתא נתי תלת ניטופייתא מישחא דכופרא ותלת ניטופייתא איצרא דכרתי ותלת ניטופייתא דחמרא נקרא לישדרי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום ואי לא ליתי אונא דיקא ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדין ואי לא ליתי חוטא דהוריתא דשרתיה דומה בת דומה וליתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדין ואי לא ליתי כינא ד"דוכר נקבה" ו"ליתלי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום וכי משתין נשתין אסיסנא יבישתא בצניורא דדשא ונעיין בחומרתא דנפק' מיניה דמעליא לכולהו צימרא לצימרא ברא ליתי תלתא גריבי סופלי ותלתא גריבי אטרף אדרא ונישלוקניהו כל חד לחודיה וליתבי בנייהו ולחביניהו בתרתי משיכלי וניתי פתורא ונגה עליוה וניקום מעילוי האי ולותיב עילוי האי ומעילוי האי ולותיב עילוי האי עד דניסק ביה הבלא ולסחי מזיניהו וכי שתי ממיא דאדרא לישתי ממיא דסופלי לא לישתי משום דמיעקרי לצימרא גזונא ליתי שבעה בוני דסילקא משב משארי ונישלוקניהו בעפרייהו וניכול ונישתי אטרף אדרא בשיכרא או ענבי

לעזי רש"י

אשמונ'טא
[אשמונזט'א].
כאש נוקט.
קל'יג, מורדס,
פסמיר, העלף,
טורמזער [טערמירן].
לשוח.
מינז'ט, א
לוריר, שטנע.
בייש, גרויזיס, פוי
הרמנע.
אורז'א, גריז (צמח),
פוליא'יל (פוליריל),
מנה (צמח),
שטראזש, עלוקות,
קקילי (מלה ארמית),
אלראין, אלי, אקל,
קובלזיל, מרקה (פסולת)
נענזע מייקק כספ,
בוט'רן, כסחור,
בג'א, ייניס.

מוסף רש"י

אנפיקא. כלי מחזיק
רביעית (ב"ח 19).
בחומרתא. חכן הנמנחת
באזה מחמת חילי (כתובות
47).